

ΠΛΗΡΗΣ ΔΕΛΤΙΟ
Taxi (gratis)
Κωδικός 1323

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
*Όργανο όμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Αθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

■
Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 55ο - ΤΕΥΧΟΣ 519 ●
● ΙΟΥΝΙΟΣ 2008 ●

● «Ίδε ό άμνός του Θεού ό αίρων τήν άμαρτίαν του κόσμου» (Ίωάν. α' 29) ●

ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ

Δημιουργός τών αναγκάων

Δημιουργήθηκαν άπ' τόν άγαθό Θεό όλα στόν κόσμο όχι μονάχα ώραϊα, αλλά και άναγκαϊα. Δέν θά μπορούσε νά κάνη κάτι περιττό ό Δημιουργός. *Όλος ό κόσμος διακρίνεται για τή σκοπιμότητα και τήν αναγκαιότητα.

*As αναφέρουμε άπλά παραδείγματα:

● *Έβαλε στόν άνθρωπο μιά καρδιά. *Αναγκαϊα.

Φαντάσου νά σουβάζε δυό ή τρείς καρδιές, ή νά σέφτιαχνε μέ μισή καρδιά! *Η θά έσκαγες ή θά ξεψυχοϋσες. Θάχες ή ύπέρτασι ή ύπότασι, και τά δυό σέ θανατηφόρο βαθμό.

Μιά καρδιά και καλή! *Εμείς μέ μισή καρδιά βλέπουμε τήν πρόνοια του Θεού, γι' αυτό άγχωνόμαστε. Μέ καθόλου καρδιά βλέπουμε τούς άλλους, γι' αυτό και μαζεύουμε μόνο για τόν έαυτό μας, κι άς πεθαίνουν χιλιάδες τή μέρα άπ' τήν πείνα.

● *Έβαλε στόν άνθρωπο τό αναγκαϊο αίμα. Φαντάσου νά κυκλοφοροϋσε στίς φλέβες μας διπλάσιο και τριπλάσιο αίμα. Θά συνωστιζόταν. Κυκλοφοριακό «κομφούζιο». *Έμφραγμα. *Έμβολή.

*Όσο χρειάζεται για τόν όργανισμό, τόσο τό αίμα. *Εμείς συσσωρεύουμε ύλικά άγαθά. Πάσχουμε άπ' τό έμφραγμα τής πλεονεξίας. «Οί βουλόμενοι πλουτείν έμπίπτουσιν εις πειρασμόν και παγίδα» (Α' Τιμ. στ' 9).

Τό περισσό (τό μή αναγκαϊο) δέν μάς κάνει μόνο αυτοκτόνους. Μάς κάνει και δολοφόνους. *Εν ψυχρώ σκοτώνουμε τούς άλλους, χιλιάδες κάθε μέρα. Κυριολεκτικά «τούς ρουφάμε τό αίμα», χωρίς μάλιστα νά τό... χρειαζώμαστε!

● *Η καρδιά χτυπά τούς αναγκαϊους χτύπους. Φαντάσου νά χτυποϋσε ή καρδιά 200 χτύπους τό λεπτό! *Η 30 χτύπους!

*Όσοι χτύποι είναι αναγκαϊοι, τόσοι πάλλουν μέσα μας. Κανένας όμως χτύπος δέν χτυπά στην καρδιά τής άγάπης. Τά πολλά, πού ζητάω έγώ, δέν αφήνουν περι-

θώρια νά βρεθοῦν τά ἀναγκαῖα γιά τούς ἄλλους.

● Κάθε μέρα χαρίζει ὁ Θεός τόν ἕνα καί ἀναγκαῖο ἥλιο γιά τή γήινη ζωή. Τοποθετήθηκε μάλιστα στήν ἀναγκαῖα ἀπόστασι. Φαντάσου ν᾿ῤῥιχναν δύο ἥλιοι τίς ἀκτῖνες τους στή γῆ! Θά καιγόμασταν. Ἡ ν' ἀπόσερνε ὁ ἕνας ἥλιος τίς ἀκτῖνες του γιά τρεῖς μέρες! Θά γινόμασταν κατεψυγμένοι.

Ἐνας ἥλιος, ὁ ἴδιος γιά ὅλους. Κι ὁ ἥλιος ξέρει τί κάνει. «Ὁ ἥλιος ἔγνω τήν δύσιν αὐτοῦ» (Ψαλμ. 103,19).

Ἐμεῖς δέν γνωρίζουμε τό ποῦ σταματᾶνε τά ἀναγκαῖα κι ἀρχίζουν τά περιττά. Ἐμεῖς συσσωρεύουμε τά ἀγαθά γιά τόν ἑαυτό μας καί γιά ἐλάχιστους «δικούς» μας.

Γιά τή χρῆσι τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν ἀπαιτεῖται τό μέτρο τῆς ἀναγκαϊότητος. Ὅταν ὑπερβαίνουμε τό μέτρο, ὄχι ἀπλῶς πᾶμε στό περιττό, ἀλλ' ὀδηγοῦμαστε στήν ἐξάρτησι.

Τονίζει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Τήν ἀμετρίαν φύγωμεν, τήν μέθην, τήν ἀδηφαγίαν. Καί γάρ καί σῖτα καί ποτά δέδωκεν ὁ Θεός οὐκ εἰς ἀμετρίαν, ἀλλ' εἰς τροφήν... Εἰ μέτρον ἐστὶ τροφῆς, καί τοῦτο ὑπερβάντες βλαπτόμεθα, καί οὐδέ οὕτω ἀνέχη τοῦ χαλινοῦ, ἀλλά διαρρήξας αὐτόν τά πάντα λαμβάνεις, ἵνα λειτουργήσης τῇ πονηρᾷ τῆς γαστριμαργίας τυραννίδι, τί οὐκ ἄν ἐποίησας, εἰ τοῦτο ἀνηρέθη τό μέτρον τῆς φύσεως;*» (Ε.Π.Ε. 19, 524). *Μετάφρασις*: Ἄς μή ξεπερνᾶμε τό μέτρο. Ἄς ἀποφύγουμε τήν κατάχρησι, τή μέθη, τή λαιμαργία. Ὁ Θεός μᾶς ἔδωσε καί τά φαγητά καί τά ποτά ὄχι γιά ἀμετρία (γιά καταχρήσεις), ἀλλά γιά νά τρεφώμαστε... Ὑπάρχει μέτρο τροφῆς. Ἄν τό ξεπεράσουμε, βλαπτόμαστε. Κι ὅμως σπᾶμε τό χαλινό. Καταβροχθίζουμε τά πάντα, γιά νά διακονήσουμε τήν τυραννία τῆς πονηρῆς γαστέρας. Καί τί δέν θά κάναμε, γιά νά καταργούσαμε τά μέτρα καί τά ὄρια τῆς φύσεως!

Μιᾶς μέρας τροφή

Τά ἀναγκαῖα ἔφτιαξε ὁ Θεός ὡς Δημι-

ουργός. Τά ἀναγκαῖα προσφέρει κι ὡς *Θαυματουργός*.

1. Ἡ ἔρημος γέννησε τροφή. Ἡ ἔρημος γέμισε ψωμιά.

Τό εἶδαν οἱ Ἰσραηλίτες κι ἀπόρησαν. «Τί εἶναι αὐτό?». «*Μάννα*! Τί εἶναι αὐτό;

Ὁ Μωυσῆς ἐξηγεῖ:

—Εἶναι τό ψωμί, πού ἔδωσε ὁ Κύριος σέ σᾶς γιά νά φᾶτε.

Δέν ἔρριξε πλοῦτη καί ἐπιτηδευμένα φαγητά. Τό ἀναγκαῖο ἔδωσε, πού συγχρόνως εἶναι καί ὠραῖο. Εὐγευστο ψωμί. Τόκανε μάλιστα ἀκόμα πιό ὁμορφο ἢ πείνα.

Θαμπωμένοι οἱ Ἰσραηλίτες, μά καί πλεονέκτες, ἄρχισαν νά μαζεύουν. Ὅσο προλάβαινε καθένας.

Μά τό βράδυ διαπίστωσαν:

Αὐτός πού μάζευε πολύ, δέν εἶχε τελικά περισσότερο ἀπό ὅσο χρειαζόταν! Κι αὐτός πού μάζευε λίγο, τελικά δέν τοῦ ἔλειπε ὅσο εἶναι *ἀπαραίτητο*.

—Γιά ἀκούστε, λέει ὁ Μωυσῆς. Μή ξαναμαζέψη κανεῖς μάννα γιά αὔριο... Ἄλλοίμονο σ' ὅποιον τό κάνει!

Δέν τόν ἄκουσαν μερικοί, οἱ πάντοτε ἀχόρταγοι, οἱ πλεονέκτες.

Διαλογίστηκαν:

—Μιά πού τό βρήκαμε πολύ, ἄς μαζέψουμε καί γιά αὔριο καί γιά τό... μέλλον! Καί τί πειράζει ἄλλωστε; Τοῦ Θεοῦ δῶρο εἶναι. Τί γιά σήμερα, τί γιά αὔριο!...

Ἐλα ὅμως, πού τό δῶρο τοῦ Θεοῦ, ὅταν εἶναι γιά σήμερα μόνο, τότε εἶναι *ἀγαθό*. Ὅταν τό μαζεύουμε (ἐπενδύουμε!) γιά αὔριο, εἶναι πονηρό καί *κατάρα*! «Πᾶν τό περιττόν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστι» (Μαθ. ε' 37).

Λαχτάρησαν περισσότερο μάννα! Μάζεψαν γιά αὔριο καί μεθαύριο...

Τί ἔγινε;

Σκουλήκιασε!

Πικράθηκε ὁ Μωυσῆς.

Τούς ἔγινε τό πάθημα, μάθημα. «Καί συνέλεξαν τό μάννα πρῶτῃ πρῶτῃ, ἕκαστος τό καθήκον αὐτοῦ». Καθένας κατά τίς ἀνάγκες του (Ἐξόδ. ιστ' 13-35).

Δέν κάθονταν βέβαια μέ σταυρωμένα χέρια οί Ἰσραηλίτες. Δούλευαν. Εἶχαν καί τή μέρα τῆς ἀναπαύσεως καί ἀνατάσεως στό Θεό, τό Σάββατο.

Ἄγχος, ἀντίθετα, σήμερα καί γιά τή μέρα τοῦ Κυρίου (τήν Κυριακή). Νά μαζέψουμε καί τήν Κυριακή!...

Μερίμνησε τότε ὁ Θεός γιά τήν ἀργία, ὅπως καί σήμερα μεριμνᾷ. Ἄφησε τό λαό Του νά μαζεύη λίγο μάννα καί γιά τό Σάββατο. Ὁχι συλλογή πλεονεκτική, ἀλλά περισυλλογή πνευματική.

—Λάβετε φάγετε! λέει. Μαζέψτε μάννα καί γιά τό Σάββατο, μέρα ἀργίας καί προσευχῆς. Στίς πεδιάδες δέν θά βρῆτε τό Σάββατο μάννα.

Τά μάτια τό Σάββατο (τήν Κυριακή γιά τοὺς χριστιανούς) ὄχι στή γῆ, νά μαζεύουν μάννα, ὑλικά ἀγαθά. Τά μάτια στόν Οὐρανό, στήν πηγὴ ὄλων τῶν ἀγαθῶν.

Ἐπάκουσαν ὅλοι; Ὁχι! Μερικοὶ βγήκαν γιά συγκομιδὴ τῆ μέρα τῆς ἀργίας. Πάνω ἀπ' τόν Κύριο εἶχαν τήν ὕλη!...

Δέν βρῆκαν τίποτε. Τό λέει κι ὁ λαός μας: «*Διαβολομαζώματα, ἀνεμοσκορπίσματα!*»

Ὁ Θεός χάριζε στό λαό Του σαράντα χρόνια τό μάννα, ὅτι ἀναγκαῖο. Ὑστερα, τά ἀναγκαῖα τά ἐξοικονομοῦσαν μέ τά χέρια τους, μέ τή δουλειά τους, μέ τόν τίμιο ἰδρώτα τους. Ἀλλά τά ἀναγκαῖα, *μόνο τά ἀναγκαῖα.*

Τό ἀναγκαῖο νερό

2. Σ' ἄλλη περίπτωσι δίψασε ὁ λαός. Γόγγυσαν κατά τοῦ Μωυσῆ:

—Τί μᾶς ἔφερες ἐδῶ; Γιά νά πεθάνουμε ἀπ' τή δίψα;

Τί νά κάνω, Κύριε, μ' αὐτό τό λαό; Λίγο ἀκόμα καί θά μέ πετροβολήσουν!

—Πάρε, τοῦ λέει ὁ Θεός, τό ραβδί σου καί χτύπα τό βράχο. Πρίν ἀπό σένα, θάχω πάει ἐγώ.

Τό ραβδί τοῦ Μωυσῆ χτύπησε τήν πέτρα. Κι ἀναπήδησε νερό.

Βγήκε νερό. Ὁχι χρυσάφι! Τό ἀναγκαῖο, ὄχι τό περιττό (Ἐξόδ. ιζ' 3-7).

Ἄν ζητᾶμε πλεονάσματα, αὐτά ν' ἀναφέρονται στά πνευματικά. Συνήθως εἶμαστε ὀλιγαρκεῖς στά πνευματικά, καί ἀχόρταγοι στά ὑλικά.

Λέει χαρακτηριστικά ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Ἐν τοῖς οὐρανίοις αἰεὶ τοῦ πλείονος ἕκαστος ὀρεγέσθω. Ἐπί δέ τῆς γῆς τῆς χρείας, τῆς ἀνταρκείας. Μηδέν πλέον ζητεῖτω, ἵνα οὕτω ἐπιτύχη τῶν ὄντως ἀγαθῶν*» (Ε.Π.Ε. 22,566). Μετά φρασις: Καθένας γιά τά οὐράνια νά ναι ἀχόρταγος. Γιά τά γήινα; Ν' ἀρκῆται στά ἀναγκαῖα. Νά μή ζητᾷ τίποτε παραπάνω, ὥστε ν' ἀποκτήσῃ τά πραγματικά ἀγαθά.

Ἀπλότητα-ισότητα-οἰκονομία

3. Στήν *Καινή Διαθήκη* τώρα.

Στήν ἔρημο ὁ λαός τοῦ Θεοῦ. Πέρασε ὀλόκληρη μέρα βλέποντας θαύματα τοῦ Χριστοῦ κι ἀπολαμβάνοντας τό λόγο Του. Μά εἶχαν καί ὑλικές ἀνάγκες. Πείνασαν...

Ἀνάγκη τό ψωμί. Πιό ἀναγκαῖος ὁ Χριστός, πού ἱκανοποιεῖ κάθε ἀνάγκη, πνευματική καί σωματική.

Ἀποθήκη; Ἡ εὐλογία τοῦ Χριστοῦ.

Τά λίγα ψωμιά γίνονται πολλά.

Τά μάτια στόν οὐρανό ὁ Χριστός. Ἀπό ἐκεῖ ἦλθε Ἐκεῖνος, ἡ μεγάλη εὐλογία, ἀλλά καί ἡ πρώτη μας ἀνάγκη. Ἀπό ἐκεῖ θά προέλθῃ καί ἡ λύσις τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος.

Πῶς;

● Μέ τά ἀναγκαῖα. Δέν προσφέρει λουκούλλεια γεύματα ὁ Χριστός. Τά ἀναγκαῖα. Ψωμί καί ψάρι! Ἀπλᾶ, ὑγιεινά, θρεπτικά, ὄχι ἀκριβά καί πολυτελῆ.

● Μέ τή δίκαιη μοιρασιά. «Ἐφαγον πάντες καί ἐχορτάσθησαν» (Ματθ. ιδ' 14-21).

Δέν χορταίνουν σήμερα πολλοί, γιατί κάποιοι ἄλλοι «σκᾶνε» κυριολεκτικά ἀπ' τήν πλησμονή τῶν ἀγαθῶν.

Πλεονεξία: Ἡ καταλήστευσις τῶν ἄλλων, γιά νά θεραπευτῆ ἡ ἀδηφαγία!

● Μέ τήν ἀπλότητα. Δέν ἔστρωσε ὁ Χριστός πολυτελῆ τραπεζομάντηλα οὔτε παρέθεσε ἀσημένια σερβίτσια. Κάτω

στό χορτάρι, ομάδες-ομάδες, ἀπολαμβάνουν τήν εὐλογία τῶν ἀναγκαίων.

● Μέ τήν οἰκονομία. «Ἦσαν τό περισσεῦον τῶν κλασμάτων...». Μάζεψαν τά περισσεύματα. Δέν τά πέταξαν στά σκουπίδια. Θά κάλυπταν κάποια ἄλλη ἀνάγκη.

Ἔτσι δέν λέει κι ὁ ἀπόστολος Παῦλος;

Ἄλλοι νάχουν ἄνεσι καί καλοπέρασι, κι ἄλλοι νάχουν «στρίμωγμα», τέλεια στέρησι. Ἄληθινή ἰσότητα ἀνάμεσα σ'σας. «Τό ὑμῶν περισσεύμα εἰς τό ἐκείνων ὑστέρημα» (Β' Κορ. η' 13-14).

Οἰκονομία! Ἄσπατάλη!

Οἰκονομία τῆς ἀνάγκης! Ἄσπατάλη! Ἄσπατάλη! Ἄσπατάλη! Ἄσπατάλη! Ἄσπατάλη! Ἄσπατάλη! Ἄσπατάλη! Ἄσπατάλη! Ἄσπατάλη! Ἄσπατάλη!

Καταναλωτική κοινωνία-μανία σημαίνει:

● Τά περιττά τά θεωροῦμε ἀναγκαῖα!

● Τά «ἀναγκαῖα» κατανοῦν ἀναγκασμός!

● Ὁ ἀναγκασμός κι ὁ ἐξαναγκασμός ὁδηγοῦν, ἤ μᾶλλον ἐξωθοῦν, στήν ἀτιμία!

● Ὁ ἀναγκασμός κι ὁ ἐξαναγκασμός γίνονται ἄγχος καί πνιγμός.

Διδαχή γιά τά ἀναγκαῖα

Τά ἀναγκαῖα ἐφτιαξε ὁ Χριστός ὡς Δημιουργός. Τά ἀναγκαῖα προσφέρει κι ὡς Θεοματουργός. Δέν κάνει π.χ. θαῦμα γιά νά βρῆ ἡ «λουσοῦ» γυναίκα τά χρυσάφια της, πού τῆς τά ἔκλεψαν! Τά ἀναγκαῖα συνιστᾶ καί ὡς Διδάσκαλος.

● Τό «Πάτερ ἡμῶν» εἶναι ἡ προσευχή τῆς ἀνάγκης καί τῶν ἀναγκαίων.

● Τά ἀγριοπούλια καί τά πουλιά εἶναι εἰκόνες. Τίς χρησιμοποιοῦν ὁ Ἰησοῦς Χριστός γιά νά μὴν ἀγχωνώμαστε ζητώντας τά ἀναγκαῖα:

Μὴν ἀγχώνεστε γιά τό τί θά φᾶτε καί τό τί θά πιῆτε.

Μὴν ἀγχώνεστε γιά τό τί θά φορέστε.

Κοιτάξτε καλά τά πουλάκια.

Μήτε σπέρνουν, μήτε θερίζουν,

μήτε μαζεύουν σέ ἀποθήκες.

Ὁ δικός Σας Πατέρας τά τρέφει κι αὐτά.

Σεῖς δέν ἔχετε πιά μεγάλη ἀξία;

Διδαχτῆτε ἀπ' τά λουλούδια τοῦ ἀγροῦ.

Κοιτάξτε τί ὁμορφα αὐξάνουν!

Μήτε κοπιάζουν,

μήτε γνέθουν τήν ὁμορφὴ φορεσιά τους.

Ἄν γι' αὐτά φροντίζη ὁ Θεός,

πού αὔριο θά ξεραθοῦν καί θά καοῦν,

δέν θά φροντίζη περισσότερο γιά σᾶς;

Γιατί τόση ὀλιγοπιστία;

(Ματθ. στ' 25-34)

«Δός ἡμῖν σήμερον»

● Ἡ ἀναγκαιότητα ἔχει σχέσι μέ τήν προτεραιότητα.

● Ἡ ἀναγκαιότητα ἔχει τή δική της ἱεράρχησι. Πρώτη ἀνάγκη ὁ Χριστός καί τό εὐαγγέλιό Του. «Ἀνάγκη μοι ἐπίκειται» (Α' Κορ. ζ' 26).

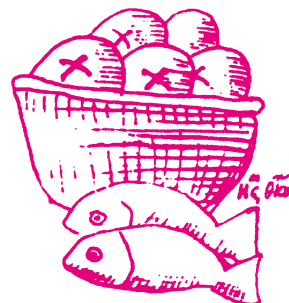
● Ἡ ἀναγκαιότητα δίνει σειρά πρώτη στά ἀγαθὰ τῆς ψυχῆς. «Δός μας σήμερον!» Τό λόγο Σου, Κύριε. Τό Σῶμα Σου καί τό Αἷμα Σου! Τή μετάνοια καί τή σωτηρία.

● Ἡ ἀναγκαιότητα κοιτάζει τό σήμερον. Ὁ Θεός τοῦ σήμερον εἶναι καί Θεός τοῦ αὔριο. Τό «νῦν» χαρίζει τό «αἰεῖ». Ἔτσι νοεῖται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου: «Ἡ αὔριον μεριμνήσει τά ἑαυτῆς» (Ματθ. στ' 34).

Ἄσπατάλη! Ἄσπατάλη! Ἄσπατάλη! Ἄσπατάλη! Ἄσπατάλη! Ἄσπατάλη! Ἄσπατάλη! Ἄσπατάλη! Ἄσπατάλη! Ἄσπατάλη!

● «Δός ἡμῖν σήμερον!» Ἄσπατάλη! Ἄσπατάλη! Ἄσπατάλη! Ἄσπατάλη! Ἄσπατάλη! Ἄσπατάλη! Ἄσπατάλη! Ἄσπατάλη! Ἄσπατάλη! Ἄσπατάλη!

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

Ἁγίου Ἰουλιανοῦ - 17 Ἰουνίου

Ἅγιοι... ἀδικημένοι!

Υπάρχουν ἅγιοι μέ κακόηχο ὄνομα. Οἱ χριστιανοί ἀποφεύγουν νά πάρουν στή βάφτισι τό ὄνομά τους. Ποιός π.χ. θά βάφτιζε τό παιδί του Κόπρη; Κι ὅμως δύο ἅγιοι γιορτάζουν μ' αὐτό τό ὄνομα (24 Σεπτ. καί 17 Δεκ.).

Εἶναι καταδικασμένοι στή γῆ! Κανένας δέν τούς ξέρει. Λάμπουν ὅμως στόν οὐρανό.

- Ἄλλος λόγος, πού δέν παίρνουν σήμερα τό ὄνομα κάποιου ἁγίου, εἶναι γιατί ἔχει σημαδευτῆ τό ὄνομα αὐτόμέ κάποιον ἔγκλημα ἢ κάποιον προδοσία.

Ποιός π.χ. θά βάφτιζε τό παιδί του μέ τό ὄνομα Ἰούδας;

Κι ὅμως μέ τό ὄνομα αὐτό τιμᾶται ἕνας ἅγιος μέ τρία στεφάνια. Τό ἕνα: Εἶναι ἀπ' τούς Δώδεκα Ἀποστόλους. Τό ἄλλο: Εἶναι Ἀδελφός Θεός. Τό τρίτο: Εἶναι ὁ συγγραφέας θεοπνεύστου βιβλίου τῆς Καινῆς Διαθήκης.

- Τό ἴδιο καταδικασμένο σέ ἀφάνεια εἶναι καί τό ὄνομα Ἰουλιανός. Στιγματίστηκε, θά λέγαμε, ἀφοῦ ἔτσι λέγανε τό φανατικό ἐχθρό τοῦ Χριστιανισμοῦ, τόν Ἰουλιανό τόν Παραβάτη.

Κι ὅμως ὑπάρχουν πολλοί ἅγιοι μέ τό ὄνομα Ἰουλιανός.

Ἑλληνολάτρες τιμοῦν τόν ἐχθρό αὐτό τῆς Πίστεως. Ἀκόμα καί στήν Ἀθήνα τοῦχουν κεντρικό δρόμο. Οἱ χριστιανοί ὅμως δέν θά τιμοῦσαν ποτέ τόν ἀμετανόητο διώκτη τῆς Πίστεως, ὅπως δέν τιμοῦν τόν ἀμετανόητο προδότη τοῦ Χριστοῦ.

Ἄστρο φωτεινό ὁ ἅγιος Ἰουλιανός

Ἄλλ' ἂν μερικοί ἅγιοι δέν τιμῶνται

στή γῆ, δοξάζονται στόν οὐρανό, στή θριαμβεύουσα Ἐκκλησία. Ἦ, καλύτερα, ἀντιδοξάζονται, ἀφοῦ δόξασαν μέ τή ζωή τους τό Θεό ἐπί τῆς γῆς.

Μερικά ἀστέρια εἶναι ὀρατά μέ γυμνό ὄφθαλμό. Ὅλοι ὅμως ξέρουμε, ὅτι πίσω ἀπ' αὐτά κρύβονται ἄλλα ἀστέρια, λαμπρότερα. Κάποτε τά ἀποκαλύπτει τό τηλεσκόπιο. Καί τότε τί ἐκπληξίς!

Τέτοια ἐκπληξίαι αἰσθανόμεσθε γιά ἕναν ἅγιο Ἰουλιανό, πού φωτίζει τό μήνα Ἰούνιο.

- Βέβαια ὁ Ἰούνιος φωτίζεται ἀπ' τόν ἀστερισμό τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων, ἀπ' τό δίδυμο τῶν κορυφαίων ἀποστόλων, Πέτρου καί Παύλου, ἀπ' τό φῶς τοῦ Λόγου, τόν Ἰωάννη τόν Πρόδρομο...

Πρόκειται γιά ἀστέρια τοῦ νοητοῦ στερεώματος, πού τά βλέπουν ἀμέσως οἱ πιστοί, «μέ γυμνό μάτι»· εἶναι πασίγνωστοι.

- Τόν ἅγιο Ἰουλιανό τόν ξέρουν μόνο ὅσοι χρησιμοποιοῦν τό τηλεσκόπιο τῆς πατερικῆς θεολογίας, πού ὀνομάζεται Χρυσόστομος.

Ἄν θεωρῆται εὐτυχῆς ὁ ἥρωας, πού ἔτυχε καλοῦ ἱστορικοῦ, ἐμεῖς ἄς θεωροῦμε εὐτυχῆ τόν ἑαυτό μας, διότι ὁ Θεός ὤρισε Εὐαγγελιστές, νά μᾶς ἐξιστορήσουν τή ζωή τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, καί Πατέρες, νά ἐξυμνήσουν πρός αὐτούς ἅγιοι.

Τά ἐγκώμια τῶν Πατέρων σέ ἁγίους, καί μάλιστα μάρτυρες, ἀποτελοῦν ὑποδείγματα ἀγιολογικῶν ὁμιλιῶν. Ξεκινοῦν ἀπ' τό πρόσωπο ἑνός ἁγίου καί μᾶς φτάνουν στό Πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἀγιολογία ὀδηγεῖ πάντοτε στή Χριστολογία. Διαφορετικά εἶναι δυ-

νατόν νά ἐκτραπῆ σέ ἀνθρωπολατρεία, ἢ καί ἀσυνείδητη εἰδωλολατρεία.

Στό ἐγκώμιό του «Εἰς τόν μάρτυρα Ἰουλιανόν» ζωγραφίζει τή λαμπρότητα τῶν ἀστέρων μας, τῶν ἀγίων μας:

«Καθάπερ “οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ”, οὐχί φωνήν ἀφιέντες, ἀλλά τῇ λαμπρότητι τῆς ὄψεως τόν θεατήν πρός τό θαῦμα τοῦ Δημιουργοῦ παραπέμποντες, οὕτω δὴ καί ὁ μάρτυς ἐκεῖνος διηγείτο τότε δόξαν Θεοῦ, οὐρανός ὢν καί αὐτός, καί πολύ τοῦ φαινομένου τούτου φαιδρότερος. Οὐ γάρ τόν οὐρανόν λαμπρόν ἀποφαίνουσιν οἱ τῶν ἀστέρων χοροί, ὡς τό τοῦ μάρτυρος σῶμα λαμπρότερον ἀπέφηναν οἱ τῶν τραυμάτων ἰχῶρες. Τά τραύματα τοῦ μάρτυρος τῶν ἐν οὐρανῷ πεπηγότων ἄστρων λαμπρότερα» (Ε.Π.Ε. 37,226).

Μετὰ φρασίς: Ὅπως οἱ οὐρανοί τραγουδᾶνε τή δόξα τοῦ Θεοῦ, ὄχι μέ τό στόμα τους, ἀλλά μέ τή λάμψι τους καί ὀδηγοῦν τό θεατή σέ θαυμασμό τοῦ Δημιουργοῦ, ἔτσι κι ὁ μάρτυρας Ἰουλιανός. Ὁδηγοῦσε σέ δοξολογία τοῦ Θεοῦ, ὄντας ὁ ἴδιος οὐρανός, καί μάλιστα πολύ φωτεινότερος ἀπ' τό φυσικό. Τό πλῆθος τῶν ἀστέρων δέν κάνουν τόν οὐρανό τόσο λαμπρό, ὅσο ἔκαναν λαμπρό τό σῶμα τοῦ μάρτυρα τά αἵματα τῶν βασάνων. Τά τραύματα τοῦ μάρτυρος εἶναι λαμπρότερα ἀπ' τά φυτεμένα στόν οὐρανό ἄστρα.

Εὐωδιαστό γιά ὄλο τόν κόσμο μύρο

Ὁ ἱ. Χρυσόστομος ἀποκαλύπτει τό ἄγνωστο ἀστέρι, τόν ἅγιο Ἰουλιανό.

Καταγόταν ἀπ' τήν Κιλικία, τήν πατρίδα τοῦ Παύλου.

Γυῖός ἐπιφανοῦς ἐθνικοῦ (εἰδωλόλατρη). Ἡ μητέρα του ἦταν χριστιανή. Μαζί μέ τό μητρικό γάλα, τόν ἔθρεψε μέ τό γάλα τῆς χριστιανικῆς πίστεως καί ζωῆς.

Ὅταν ἀπ' τόν τοπικό ἄρχοντα Μαρκιανό κηρύχτηκε διωγμός, ὁ Ἰουλιανός ὠμολόγησε μέ τόλμη τόν Ἰησοῦ Χριστό καί συνελήφθη.

Ὁ δῆμιος δέν θέλησε νά τόν θανατώσῃ

ἀμέσως. Διέταξε πρῶτα νά τόν βασανίσουν μέ ποικίλα βασανιστήρια.

Γιά ἄρκετό καιρό, κάπου ἕνα ἔτος, τόν σέρνανε δεμένο καί καταματωμένο στίς διάφορες περιοχές τῆς Κιλικίας. Νόμιζαν, πώς θά τόν διαπομπεύσουν.

Ἄλλ' ἡ πρωτότυπη αὐτή «περιοδεία» δέν ἦταν γιά τόν Ἰουλιανό διαπόμπευσις. Ἦταν ἕνα ἀδιάκοπο κήρυγμα!

Ἡ λάμψις τοῦ μαρτυρίου του θάμπωνε. Ἡ ἀγιότητά του εὐωδίαζε.

Ὁ μάρτυρας μπορούσε μαζί μέ τόν συντοπίτη του Παῦλο νά λέῃ: «Χάρις τῷ Θεῷ, τῷ θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καί εἰς ὁσμῆν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντί τόπῳ» (Β' Κορ. β' 14).

Σημειώνει ὁ ἐγκωμιστής του ἱερός Χρυσόστομος: «Καθάπερ μύρον ἕως μέν ἐν ἐνί τόπῳ κείται, ἐκεῖνον μόνον ἀναχρώννυσι τόν ἀέρα τῆς εὐωδίας, ἐπειδάν δέ εἰς πολλά προσενεχθῆ χωρία, πάντα ἐμπίπλησι τῆς οἰκείας ἀρετῆς, οὕτω δὴ καί ἐπί τοῦ μάρτυρος συνέβαινε τότε» (Ε.Π.Ε. 37,227).

Μετὰ φρασίς: Τό μύρο, ἂν μείνῃ σ' ἕνα τόπο, αὐτόν μόνο γεμίζει μέ τήν εὐωδιά του, ὅταν ὅμως μεταφερθῆ σέ πολλά μέρη, ὅλα τά γεμίζει μέ τό ἄρωμά του. Κάτι τέτοιο συνέβη καί μέ τό μάρτυρα Ἰουλιανό.

Τά μαρτύρια συνεχίζονταν.

Τοῦ ξέσχιζαν τίς σάρκες.

Τοῦ ἀπογύμνωναν τά ὀστέα.

● Σάν νᾶθελαν νά τοῦ τρυπήσουν τήν ὕπαρξι, γιά νά τοῦ κλέψουν τό θησαυρό τῆς καρδιάς του.

Οἱ διαρρήκτες κατορθώνουν ν' ἀνοίγουν τρύπα στά θησαυροφυλάκια καί ν' ἀρπάζουν θησαυρούς. Ἄλλ' οἱ δῆμιοι δέν κατάφεραν νά κλέψουν τό θησαυρό τῆς ἀγάπης στό Χριστό, πού κρυβόταν στήν εὐγενῆ καρδιά τοῦ Ἰουλιανοῦ. «Τόν θησαυρόν τῆς πίστεως ἀποσυλῆσαι οὐκ ἔσχυσαν» (Ε.Π.Ε. 37,278).

● Σήμερα πολλοί οἱ ἱερόσυλοι. Μετέρχονται τά πάντα προκειμένου νά «συλήσουν», νά κλέψουν τήν πίστι καί τήν ἀρετή ἀπ' τούς χριστιανούς, καί μά-

λιστα τήν ὁμολογία καί τήν ἀγνότητα ἀπ' τῆς νεανικῆς ὑπάρξεως.

Οἱ μάρτυρες ἔχυσαν τό αἷμα τους, γιά νά μή προδώσουν τά ὄσια καί ἱερά. Κι ἐμείς ὅσο-ὅσο «τά πουλάμε».

Σάκκος καί λάκκος

Ἀποκορύφωμα τῶν βασάνων.

Οἱ δῆμιοι ἐπενόησαν φρικτό μαρτύριο. Ἐβαλαν τόν ἅγιο σέ σάκκο μέ ἄμμο καί σκορπιούς καί δηλητηριώδη φίδια. Τόν ἔρραψαν καί τόν ἔρριξαν στή θάλασσα.

Πολυποίκιλο μαρτύριο. Θά πνιγόταν, ἀφοῦ προηγουμένως θά τόν δάγκωναν οἱ σκορπιοί καί τά φίδια καί θά τοῦ κατέτρωγαν τῆς σάρκας.

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος παρομοιάζει τό μαρτύριο τοῦ ἁγίου Ἰουλιανοῦ μέ τήν περιπέτεια τοῦ προφήτη Δανιήλ.

● Σάκκος καί λάκκος!

Σέ λάκκο ὁ Δανιήλ, σέ σάκκο κι ὁ Ἰουλιανός.

Λιοντάρια στό λάκκο τοῦ πρ. Δανιήλ. Σκορπιοί καί φίδια στό σάκκο τοῦ Ἰουλιανοῦ. «Καί ἦν μετά θηρίων ὁ μάρτυς, καί συναπεκλείετο θηρίοις πάλιν ὁ δίκαιος ἄνθρωπος. Πάλιν δέ εἶπον, ἵνα ἀναμνήσθητέ μοι παλαιοῦ διηγήματος τοῦ κατά τόν Δανιήλ» (Ε.Π.Ε. 37,230).

● Τά λιοντάρια σεβάστηκαν τόν προφήτη. Οἱ σκορπιοί καί τά φίδια σεβάστηκαν τόν μάρτυρα. Οἱ ἄνθρωποι δέν σέβονται τό Θεό καί τούς ἁγίους του. Εἶναι ἀγριώτεροι θηρίων.

Οἱ σκορπιοί δέν ἐνώχλησαν τόν ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ. Ὑπάρχουν ὅμως ἄνθρωποι, πού τσιμπᾶνε πιό δαγκωτά ἀπό σκορπιούς. Ἡ γλῶσσα τους εἶναι «μεστή τοῦ θανατηφόρου» (Ἰακ. γ' 8).

● Κι ἄλλον παραλληλισμό κάνει ὁ ἱερός Χρυσόστομος:

Ὁ σάκκος ἐκεῖνος ὑπῆρξε γιά τόν Ἰουλιανό κι βωτός σωτηρίας. Ὁταν τελικά πνίγηκε, βγήκε ὁ ἅγιος μέσα ἀπό τό σάκκο... ἄγγελος!

Ὁ Νῶε ἄνθρωπος μπῆκε στήν κιβωτό, ἄνθρωπος βγήκε. Ὁ Ἰουλιανός ἄνθρωπος μπῆκε, ἄγγελος βγήκε.

Ἀγγελική ἡ ψυχὴ του φτερούγισε γιά τόν οὐρανό. Λέει ὁ Χρυσόστομος: «Ὁ μὲν Νῶε εἰσῆλθεν ἄνθρωπος καί ἐξῆλθεν ἄνθρωπος. Ἰουλιανός δέ εἰσῆλθε μὲν ἄνθρωπος, ἐξῆλθε δέ ἄγγελος. Εἰσῆλθεν ἀπό τῆς γῆς εἰς σάκκον, καί ἀπό σάκκου εἰς τόν οὐρανόν ἀπήει» (Ε.Π.Ε. 37,232).

Θηρευτές ψυχῶν

● Ἕνας ἄγγελος ἀνάμεσα στά θηρία.
● Θηρία ὅσοι δέν ἔχουν τό Χριστό καί τήν ἀγάπη Του.

Ἀνάμεσά τους καλοῦνται νά ζήσουν οἱ πιστοί. Ὅχι μόνο ὡς ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐπίγειοι ἄγγελοι. Ἀλλά καί ὡς θηρευτές.

● Ὅφειλουν νά θηρεύσουν τά... θηρία!

Οἱ κυνηγοί, γιά νά πιάσουν τό θήραμα, σκαρφαλώνουν σέ κακοτράχαλα βουνά καί κατεβαίνουν σέ χαράδρες ἀπότομες. Κάτι τέτοιο συνιστᾶ καί ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Εἰ θηρευταί κρημνοὺς καί ὄρη καί βάραθρα καί πᾶν ἄβατον ἀπέρχονται χωρίον, εἴτε λαγῶν ἢ δορκάδα ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων θηρεύσαι βουλόμενοι, σύ μέλλων οὐκ ἄλογον εὐτελές, ἀλλ' ἀδελφόν πνευματικόν, δι' ὃν Χριστός ἀπέθανεν, ἐπαναγαγεῖν ἐξ ἀπωλείας, καί οὐκ ὄρη καί νάπας, ἀλλά τήν πύλην ἐξελθεῖν μόνον, ἀναδύη καί ἐρυθριά;» (Ε.Π.Ε. 37, 240-242).

Μετὰ φρασῆς: Οἱ κυνηγοί τρέχουν σέ κάθε τόπο καί σέ βουνά καί σέ χαράδρες θέλοντας νά πιάσουν λαγὸ ἢ ζαρκάδι ἢ ἄλλο θήραμα. Σύ ὡς χριστιανός καλεῖσαι νά κερδίσης ὄχι ἄλογο ζῶο, ἀλλά τόν πνευματικό ἀδελφό σου, πού γι' αὐτόν ὁ Χριστός σταυρώθηκε. Καλεῖσαι νά ἐπαναφέρης στό δρόμο τοῦ Θεοῦ τόν χαμένο ἀδελφό σου. Καί δέν σοῦ λείει ὁ Θεός ν' ἀνεβῆς βουνοκορφές καί νά κατεβῆς βάραθρα, ἀλλά λίγο πιό ἔξω νά τρέξης. Καί σύ ντρέπεσαι καί ἀδιαφορεῖς;

Τί λόγο θά δώσουμε! Ὅχι αἷμα μαρτυρίου δέν προσφέρουμε, ἀλλ' οὔτε στόμα ὁμολογίας δέν ἔχουμε.

Τό μαρτύριο εἶναι δύσκολο.

Τή μαρτυρία γιατί δέν τήν δίνουμε;

π. Δ. Α.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Υπάρχει λατρεία χωρίς κήρυγμα;

Η συνειδητή μετοχή στά τελούμενα οφείλεται κυρίως στό κήρυγμα. Ὁ Θεός Λόγος, ὁ Κύριός μας, περιώδευε συνεχῶς «*διδάσκων καί κηρύσσων*». Σέ πολλούς ναοὺς ἔχει σιγήσει τό κήρυγμα. Ἡ ἔλλιπής μόρφωσις τῶν πρεσβυτέρων δέν ἀποτελεῖ «ἄλλοθι». Ὁ πρεσβύτερος, πού λαχταρᾷ τήν οἰκοδομή τῶν πιστῶν, βρίσκει τρόπους νά μή γίνεται ἀκολουθία στό ναό του χωρίς κήρυγμα. Κάποτε καί οἱ λεγόμενοι μορφωμένοι κληρικοί κυριολεκτικά «*βαριοῦνται*» τό κήρυγμα. Καί φυσικά θέλει **κόπο** τό κήρυγμα (Α΄ Τιμ. ε΄ 17).

- Οἱ **ἐπίσκοποι** ἔχουν πρῶτιστο μέλημα τήν ἐπιμέλεια τοῦ λόγου. Ὅχι μόνο μέ τό νά κηρύττουν οἱ ἴδιοι μέ ζήλο καί τέχνη, μέ ἀγάπη καί ζωντάνια, ἀλλά καί μέ τό νά ἐμπνέουν στούς πρεσβυτέρους καί διακόνους τόν **πόθο** γιά τό κήρυγμα. Ὁρισμένοι ἐπίσκοποι, γιά νά καλύψουν τήν ἀδυναμία πολλῶν λειτουργῶν νά κηρύττουν, στέλνουν γραπτό σύντομο κήρυγμα στούς ναοὺς.

Ἐπαινετή προσπάθεια, ἐφ' ὅσον βέβαια ὁ λειτουργός εἶναι «ζέων τῷ Πνεύματι» καί προσπαθεῖ νά δώση **πνοή** στό ἄψυχο χαρτί πού κρατάει. Καί φυσικά τό ἄψυχο χαρτί δέν μπορεῖ νά ὑποκαταστήσει τό ζωντανό λόγο τοῦ ἐργάτου τοῦ λόγου, ὅπως εἶναι ὁ **ιεροκήρυκας** ἢ ἄλλος κληρικός ἢ λαϊκός μέ **εἰδικό χάρισμα**.

- Πολλοί, ἀκόμα καί μέσα ἀπ' τό χῶρο τῆς Ἐκκλησίας, μιλάνε **περιφρονητικά** γιά τό κήρυγμα. Πιθανόν νά εἶναι προκατελημμένοι ἀπό κακῆς ποιότητας κηρύγματα, πού μᾶλλον ἀπωθοῦν, παρᾶ ἐλκύουν καί ὠφελοῦν.

Κακῆς ὁμως ποιότητας τροφή, εἶναι δυνατόν ν' ἀποκλείσει ὅλα τά ἐστιατόρια νά σερβίρουν καλομαγειρεμένο φαγητό καί νά στερήσουν τροφῆς τούς πεινασμένους; Τό κήρυγμα εἶναι ἡ **ἀναγκαία τροφή** γιά τήν πνευματική ἀνάπτυξι.

- Μερικοί ἐπιμένουν, ὅτι τό κήρυγμα δέν χρειάζεται! Τώρα μάλιστα τό **καλοκαίρι** -λένε- πρέπει νά σταματᾷ. Γιά τήν **ἀναγκαιότητα** του μιλάει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Ποῦ νῦν εἰσιν οἱ λέγοντες μή δεῖν λόγου, μηδέ διδασκαλίας, ὅπου γε καί Τιμοθέω τοσαῦτα παραινεῖ λέγων, “τοσαῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι”, καί πάλιν, “πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει”* (Α΄ Τιμ. δ΄ 15-16)... *Μέγα ἔργον τό κήρυγμα, μέγα πρὸς ἐκκλησίας οἰκοδομήν, καί πολύ συντελεῖ τό διδασκτικόν εἶναι τούς προεστῶτας, κἄν τοῦτο μή παρῆ, πολλά τῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις οἴχεται*» (Ε.Π.Ε. 23,388-390). Μετάφρασις: Ποῦ εἶναι τώρα ὅλοι αὐτοί, πού λένε πῶς δέν χρειάζεται κήρυγμα οὔτε διδασκαλία; Ὁ Παῦλος παραγγέλλει στόν Τιμόθεο πολλά γιά τό λόγο: Μελέτα αὐτά καί νά στέκης καλά. Πρόσεχε σ' ὅσα διαβάξεις γιά νά βοηθᾷς κι αὐτούς πού σ' ἀκοῦνε... Εἶναι πραγματικά σπουδαῖο τό ἔργο τοῦ κηρύγματος. Μεγάλο γιά τήν οἰκοδομή τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας. Ἐχει σπουδαία σημασία νᾶναι οἱ πρεσβύτεροι τῆς Ἐκκλησίας διδασκτικοί. Ἐν δέν ὑπάρχη κήρυγμα, χάνονται πολλά ἀπ' τήν ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας.

- Στερεῦει τό καλοκαίρι ἡ **πηγή** τοῦ ἄμβωνα; Ἰσα-ἴσα, τό καλοκαίρι ὑπάρχει μεγαλύτερη ἀνάγκη κηρύγματος. Ἡ **δίψα** τοῦ σώματος εἶναι μεγαλύτερη τό καλοκαίρι. Ἀλλά καί τῆς ψυχῆς, ἀφοῦ ἡ ἐποχή εἶναι πιό πυρακτωμένη. Ἡ ἐνίσχυσις τῶν πιστῶν εἶναι ἀναγκαιότερη, ἀφοῦ οἱ **πειρασμοί** εἶναι ζωηρότεροι.

- Ἡ μέρα τό καλοκαίρι εἶναι μεγαλύτερη κι ὁ **ἥλιος** ἐκπέμπει θερμότερες τίς

ἀκτίνες του. Ἀπό πνευματικῆς ὁμως σκοπιᾶς τό σκοτάδι ἀπλώνετα περισσότερο τό καλοκαίρι. Σάν νά σβήνουν καί νά ξεχνιῶνται ὅλα ὅσα διδάχτηκαν οἱ χριστιανοί στίς κηρυκτικές καί κατηχητικές συνάξεις τόν ὑπόλοιπο καιρό.

Ἡ Ἐκκλησία κρατάει τό λυχνάρι τοῦ «**προφητικοῦ λόγου**», τῆς διδασκαλίας. Καί φωτίζει συνεχῶς τά διαβήματα τῶν μελῶν της. Ὅσο κρατάει ἡ νύχτα, χρειάζεται τό λυχνάρι (ἄλλοτε), τά νυκτερινά φῶτα κι οἱ προβολεῖς (σήμερα). Θά ἔρθῃ κάποια στιγμή γιά τόν καθένα ἡ **αὐγή** τῆς καινούργιας μέρας. Τότε δέν θάχη ἀνάγκη ἀπό τό λόγο τοῦ Λόγου. Ὁ ἴδιος ὁ Θεός Λόγος θά καταυγάσῃ τήν ὑπαρξί του.

Μέχρι τότε ὁμως εἶναι ἀπόλυτα ἀναγκαιότατος ὁ **λύχνος** τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἐμεῖς ἀνάβουμε τά καντήλια μπροστά στίς εἰκόνες, καί καλά κάνουμε. Ἀνάβουμε τά κεριά στά μανουάλια, καί καλά κάνουμε. Δέν κάνουμε ὁμως καλά, ὅταν εἶναι σβησμένα τά μανουάλια τοῦ κηρύγματος, ὅταν εἶναι κλειστά τά στόματα τῶν κηρύκων, ὅταν σιγοῦν οἱ ἄμβωνες, ὅταν δίνουμε **προτεραιότητα** σέ λατρευτικές τελετές κι ὄχι στό λειτουργικό, θεολογικό καί πνευματικό κήρυγμα. Ἄς ἀκούσουμε τόν ἀπόστολο Πέτρο: «Ἔχομεν βεβαιότερον τόν προφητικόν λόγον, ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν ἀσχηρῷ τόπῳ ἕως οὔ ἡμέρα διαυγάσῃ καί φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν» (Β΄ Πέτρο. α΄ 19-20).

● Χάρισμα εἶναι τό «διδάσκειν καί προφητεῦειν» (Α΄ Κορ. ιδ΄ 3). Ἀλλ' ὅσο δυνατός κι ἄν εἶναι στό λόγο ὁ ἐργάτης τοῦ Θεοῦ, ἄν τό χάρισμά του δέν βρῆ ἀνταπόκρισι ἀπ' τό χάρισμα τῆς **προσκαρτερήσεως** τοῦ λόγου, δέν κάνει τίποτε.

● Πῶς θά ἔχῃ δύναμι τό κήρυγμα, ὅταν δέν ὑπάρχουν **εὐμενεῖς ἀκροατές**; Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Τί ἄν εἴῃ μακαριστότερον ἡμῶν ἐπὶ τοσοῦτων ἀκροατῶν διαλεγόμενων, οὕτω θερμῆν καί διεγερμένην κεκτημένων ἀγάπην; Οὐδενός γάρ μάλιστα δεῖ τῷ λέγοντι, ὡς εὐνοίας ἀκροατοῦ. Ὅταν γάρ ἴδῃ τήν προθυμίαν ζέουσαν τῶν ἀκροατῶν, νευροῦται καί αὐτός, καί πολλήν τήν ἰσχύν προσλαμβάνει, εἰδώς, ὅτι ὅσω ἄν πλείονα παραθῇ τήν τράπεζαν ταύτην τήν πνευματικήν, τοσοῦτω τά τῆς εὐπορίας αὐξεται... Οὐδέ γάρ τά ἡμέτερα λέγομεν, ἀλλ' ἄπερ ἄν ἡ τοῦ Θεοῦ χάρις διὰ τήν οἰκείαν φιλανθρωπίαν καί τήν ὑμετέραν οἰκοδομήν χορηγήσῃ*» (Ε.Π.Ε. 4,124). Μετάφρασις: Γιά μένα πού μιλάω σέ τόσοσους ἀκροατές δέν ὑπάρχει πιό μεγάλη εὐτυχία ἀπό τοῦ νά ἔχω τόσο θερμή καί μεγάλη τήν ἀγάπη σας στό κήρυγμα. Διότι ὁ ὁμιλητής τίποτε ἄλλο δέν χρειάζεται τόσο πολύ, ὅσο τόν εὐμενῆ ἀκροατή. Πραγματικά: ὅταν δῆ τήν προθυμία τῶν ἀκροατῶν, φουντώνει, δυναμώνεται κι ὁ ἴδιος. Τονώνεται πολύ. Βλέπει, πῶς ὅσο ἐκεῖνος παραθέτει τό πνευματικό τραπέζι, τόσο περισσότερο αὐξάνεται ἡ ὄρεξις τῶν ἀκροατῶν... Ἄλλωστε ἐμεῖς οἱ κήρυκες τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ δέν λέμε δικά μας πράγματα, ἀλλ' ἀναμεταδίδομε ὅσα ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ χορηγεῖ, λόγῳ τῆς πολλῆς Του φιλανθρωπίας γιά τή δική σας οἰκοδομή.

● Προσοχή στό λόγο! Ὅταν μεταδίδεται, ἀπαιτεῖται **ἡσυχία**. Κληρικοί καί λαϊκοί παύουν ὅποιαδήποτε ἄλλη ἐνασχόλησι καί κίνησι καί προσέχουν σ' ὅσα ἀκούγονται. Ὁ κήρυκας δέν τά λέει γιά τούς ἄλλους. Τά λέει γιά τόν ἑαυτό του καί γιά μᾶς. Τά λέει καί γιά τόν ἱερέα καί γιά τόν ψάλτη. Τά λέει καί γιά τούς ἐπιτρόπους καί γιά τίς κυρίες τοῦ φιλοπτώχου καί γιά τούς ἐκτάκτους τῶν μνημοσύνων.

Ὅλοι στήν ἐκκλησία βρίσκονται «προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστόλων» (Πράξ. β΄ 43). Προσοχή! Νά μή σβήσουν τά **φῶτα** τοῦ κηρύγματος καί νά μή κλείσουν τά **ῶτα** τῆς ἀκροάσεως!

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α' ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἡ ὑποταγή τοῦ Χριστοῦ καί στό Χριστό

Α' Κορ. ιε' 27-28

Ἐποταγή πάντων στό Χριστό (στ. 27)

Ὁ Θεός εἶναι κατώτερα τοῦ Υἱοῦ. Δέν ὑπάρχει δύναμις, πού νά μπορῆ νά καταλύσῃ τή βασιλεία τοῦ Χριστοῦ, τήν Ἐκκλησία. «Καί πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς» (Ματθ. ιστ' 18).

Ὁ ἄνθρωπος πλάστηκε νάνα κυρίαρχος τῆς φύσεως. Στόν 8ο Ψαλμό, πού εἶναι ὁ ὕμνος τοῦ ἀνθρώπου, ἐξυμνεῖται ἡ κυριαρχία του πάνω σ' ὅλη τήν κτίσι: «Κατέστρας αὐτόν ἐπί τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ» (Ψαλμ. ν' 7). Δυστυχῶς ὁ ἄνθρωπος ἀπό βασιλιάς, ἔγινε αἰχμάλωτος. Κι ἔρχεται ὁ Θεάνθρωπος, γιά νά ἐπαναφέρῃ τόν ἄνθρωπο στή θέσι τοῦ «κυρίου». Ἕνας εἶναι ὁ Κύριος. «Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός». Ἀλλά στό πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου ἀποκαθίσταται ἡ κυριαρχία τοῦ ἀνθρώπου, τό πεσμένο του κύρος.

Τό Ψαλμικό χωρίο γιά τόν ἄνθρωπο ὁ ἀπόστολος Παῦλος τό ἐφαρμόζει στό Θεάνθρωπο. Μιλáει γιά τήν μέχρι τή συντέλεια τοῦ κόσμου ὑποταγή στό Χριστό καί τή δική Του ὑποταγή μετά τή δευτέρα παρουσία. «Πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δὲ εἶπη ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα» (στ. 27). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Τά πάντα ὑπέταξε κάτω ἀπὸ τὰ πόδια Του (τά πάντα ὁ Θεός ὑπέταξε στό Χριστό). Ἀλλ' ὅταν λέγῃ, ὅτι τὰ πάντα ἔχουν ὑποταχθῆ, εἶναι φανερό, ὅτι ἐξαιρεῖται ἐκεῖνος, πού ὑπέταξε σ' αὐτόν τὰ πάντα (καί ὁ Θεός δηλαδὴ ὑποτάσσει στό Χριστό τὰ πάντα, ἀλλὰ καί ὁ ἴδιος ὁ Χριστός ὑποτάσσει στόν ἑαυτὸ του τὰ πάντα ὡς βασιλεὺς Μεσσίας καί ὡς Θεός)».

• Πρέπει νά τονίσουμε τίς δύο φύσεις τοῦ Χριστοῦ, γιά νά καταλάβουμε, τό πῶς ὁ Θεός ὑπέταξε κάτω ἀπ' τήν ἐξουσία Του τὰ πάντα, ἀλλὰ καί τό πῶς θά ὑποταγῆ ὁ Υἱός στόν Πατέρα.

Τά δύο Πρόσωπα, Πατήρ καί Υἱός, εἶναι ἰσότιμα, ὁμοούσια. Ἔχουν τὰ πάντα κοινά. «Ἐγὼ καί ὁ Πατήρ ἓν ἐσμεν» (Ἰωάν. ι' 30), διακρῦττει ὁ Χριστός.

Ὡς Θεός οὔτε λαμβάνει ἐξουσία, οὔτε παραδίδει ἐξουσία. Οὔτε σέ κάποια στιγμή καθίσταται ἄρχοντας, οὔτε σέ κάποια στιγμή ὑποτάσσεται.

Ὡς Θεάνθρωπος ὁμοῦς ἔλαβε τήν ἐξουσία. Ὡς Θεάνθρωπος ἔγινε βασιλιάς. Ὡς Θεάνθρωπος πῆρε τή δόξα στόν οὐρανό.

Ὡς Θεός δέν ὑπερυψώθηκε ἀπ' τόν Πατέρα, ἀφοῦ εἶναι πάντοτε ἴσος. Ὡς Θεάνθρωπος ὁμοῦς πῆρε μορφή ἀνθρώπινη. Ὡς Θεάνθρωπος ὑπερυψώθηκε. «Διὸ καί ὁ Θεός αὐτόν ὑπερύψωσε καί ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα, τό ὑπὲρ πᾶν ὄνομα» (Φίλιπ. β' 9). Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ὅτε μὲν περὶ τῆς Θεότητος διελέγετο μόνης, τὰ μεγάλα ἐκεῖνα εἶρηκε, τό ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχειν, καί τό εἶναι ἴσα τῷ γεγεννηκότι, καί αὐτῷ τό πᾶν ἀνατίθηναι· ἐπειδὴ δὲ ἔδειξεν αὐτόν σοι σαρκωθέντα, κατεβίβασε πάλιν τόν λόγον... Εἰ ἴσα Θεῷ ἦν, πῶς τόν ἴσον ἑαυτῷ ὑπερύψωσεν; Εἰ ἐν μορφῇ Θεοῦ ἦν, πῶς ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα; Ὁ γάρ χαριζόμενος, τῷ μὴ ἔχοντι χαρίζεται, καί ὁ ὑψῶν, τόν ἔμπροσθεν ταπεινόν ὄντα ὑψοῖ... Ἀλλ' ἐάν τήν οἰκονομίαν προσθῆς, οὐκ ἀμαρτήσῃ ταῦτα λέγων» (Ε. Π.Ε. 18α,610). Μετάφρασις: «Ὅταν μὲν μιλοῦσε μόνο γιά τή Θεότητα, εἶπε ἐκεῖνα τὰ μεγάλα, τό ὅτι εἶχε θεϊκή ὑπαρξι, καί τό ὅτι ἦταν ἴσος μέ τόν Πατέρα,

πού Τόν γεννᾶ ἀχρόνως καί ἀποδίδει σ' Αὐτόν τό πᾶν. Ὅταν ὅμως σοῦ ἔδειξε πῆ σάρκωσι, ἀφαίρεσε τό μεγαλεῖο ἀπό τό λόγο; Ἄν, λοιπόν, δέν διαχωρίσης τά πράγματα, τότε θά ὑπάρχη πολλή ἀντίφασις. Διότι, ἄν ἦταν ἴσος πρὸς τόν Πατέρα, πῶς ὑπερύψωσε Αὐτόν πού ἦταν ἴσος μέ τόν ἑαυτό Του; Ἄν εἶχε θεϊκή ὕπαρξι, πῶς χάρισε σ' αὐτόν ὄνομα; Καθ' ὅσον αὐτός πού χαρίζει, χαρίζει σ' ἐκεῖνον, πού δέν ἔχει. Κι αὐτός, πού ὑψώνει, ὑψώνει αὐτόν πού πρὶν ἦταν χαμηλός... Ἄλλ' ἄν λάβης ὑπ' ὄψι πῆν οἰκονομία τοῦ Θεοῦ, τότε δέν θά πέσης στὸν πειρασμό νά λές αὐτά.

● Τό ἔργο τῆς θείας οἰκονομίας γίνεται γιά τόν ἄνθρωπο. Ὁ ἄνθρωπος δοξάζεται στό πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου. Ὁ Θεάνθρωπος ἀνέβηκε στά δεξιά τοῦ Πατρός, ὑπεράνω πάντων. Καί χάρισε τῆ δυνατότητα σέ κάθε ἄνθρωπο νά εἰσπράξῃ τῆν οὐράνια δόξα, πού ἤδη ἔχει ἐξασφαλισθῆ. «Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστός ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθήμενος» (Κολασ. γ' 1).

● Ἀφοῦ, λοιπόν, ἄνθρωπος ἐν Χριστῷ μπορεῖ καί ὑποτάσσει τά πάντα, υπερβαίνει τό θάνατο, ἀνεβαίνει στὸν οὐρανό, πολύ περισσότερο ὁ Χριστός. «Πάντα υπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δὲ εἶπῃ ὅτι πάντα υποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ υποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα» (στ. 27). Τότε, πῆν ἡμέρα τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος, θά δοθῆ ἡ χαριστική βολή σέ κάθε «ἀντίρτη», πού ἔχει πῆν ψευδαίσθησι, ὅτι κινεῖται ἀνυπότακτα, χωρὶς νά λογαριάζῃ τό Χριστό!

Ὁμοούσια καί ἰσότημα

Μακάριος ἐκεῖνος, πού ἐκούσια ὑποτάσσεται στό Χριστό, γιατί ἡ ἀκούσια ὑποταγή σημαίνει ἐπιταγή γιά τῆν αἰώνια κόλασι. Κάτι, πού θά συμβῆ σίγουρα γιά τὰ δαιμόνια.

● Ὅλοι καί ὅλα θά ὑποταχθοῦν στό Χριστό. Προλαβαίνει μία ἀπορία ὁ Παῦλος: «Ἀφοῦ ὅλοι καί ὅλα θά ὑποταχθοῦν, ἀνάμεσά τους εἶναι καί... ὁ Πατέρας!»!

Αὐτονόητ εἶναι ἡ ἀπάντησις, καί ἀνόητ, θά ἔλεγε κάποιος, ἡ ἀπορία. Ὅμως πῆν ἀντιμετωπίζει ὁ Παῦλος: «Ὅταν δὲ εἶπῃ ὅτι πάντα υποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ υποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα» (στ. 27). Γιά δύο λόγους:

Πρῶτον. Γιά νά δείξῃ γιά μία ἀκόμα φορά, ὅτι ὅλα εἶναι κοινά στὸν Υἱό καί στὸν Πατέ-

ρα. Ὑπάρχουν ὡς μία οὐσία (καί μέ τό Πνεῦμα τό Ἅγιο). Δέν συνυπάρχουν ἱεραρχικά.

Ὁ Πατήρ ἔδωσε τῆν κυριαρχική δύναμι στο σαρκωμένο Του Υἱό. Πῶς λοιπόν, θά ἦταν δυνατὸν νά ὑποταχῆ ὁ Πατήρ στὸν Υἱό; Στά ἀνθρώπινα πράγματα συμβαίνει βεβαίως κάτι τέτοιο. Ἀναδεικνύει κάποιος τό παιδί του καί ὅταν αὐτό ἀνέρχεται σέ ἐξουσία, ὄχι ἀπλῶς περιφρονεῖ τὸν πατέρα, ἀλλὰ καί τὸν ὑποτάσσει!

Στά Πρόσωπα ὅμως τῆς Θεότητος αὐτό εἶναι ἀδύνατον. Ἡ ὁμοουσιότητα καί ἡ ὁμόνοια δέν ἐπιτρέπουν ὑπερεξουσίες τοῦ ἑνὸς ἐναντι τοῦ ἄλλου Προσώπου. Αὐτό δέν σημαίνει, ὅτι ὁ Πατήρ δέν εἶναι ἡ ἀρχὴ τῶν ἀγαθῶν καί ὅτι δέν ἔδωσε τά πάντα στὸν Υἱό Του, πού ἀχρόνως γεννήθηκε ὡς Θεός Λόγος καί ἐν χρόνῳ σαρκώθηκε ὡς Υἱός τοῦ ἀνθρώπου. Λέει ὁ ἱ. Χρυσόστομος: «Τῆν πολλήν πρὸς τόν Πατέρα ὁμόνοιαν δεικνύς, καί ὅτι αὐτός ἀρχὴ πάντων τῶν ἀγαθῶν καί αἰτία πρώτη, ὁ τὸν τοσαῦτα δυνάμενον καί κατορθοῦντα γεγεννηκώς» (Ε.Π.Ε. 18α,616). Μετάφρασις: Δείκνει, ὅτι ὑπάρχει ἀπόλυτη ὁμόνοια πρὸς τόν Πατέρα καί ὅτι αὐτός εἶναι ἡ ἀρχὴ ὅλων τῶν ἀγαθῶν καί ἡ πρώτη αἰτία. Αὐτός, πού ἔχει γεννήσει ἀχρόνως τόν Υἱό, πού μπορεῖ καί κατορθώνει τόσο πολλά καί ἀκατόρθωτα γιά ὅποιονδήποτε ἄλλον.

Ἄν εἶναι ἀσέβεια νά ποῦμε, ὅτι ὁ Χριστός εἶναι κατώτερος ἀπ' τόν Πατέρα, ἔτσι καί πολύ περισσότερο εἶναι ἀσέβεια νά σκεφτοῦμε ὑποταγῆ τοῦ Πατρός στὸν Υἱό, ἐπειδὴ ἐκτὸς ἀπ' τῆ θεία ἔχει καί τῆν ἀνθρώπινη φύσι. Ἀποκλείει ὁ Παῦλος μία τέτοια ὑποταγή.

Ὑποταγῆ τοῦ Υἱοῦ στὸν Πατέρα (στ. 28)

Δεύτερον. Γιά νά ἐτοιμάσῃ τοὺς πιστοὺς νά νοήσουν πῆν ὑποταγῆ τοῦ Υἱοῦ στὸν Πατέρα. Ὁ Πατέρας ἀποκλείεται νά ὑποταχῆ στὸν Υἱό, ἀφοῦ Αὐτός εἶναι «ὁ υποτάξας τὰ πάντα» στὸν Υἱό. Τό ἄλλο ὅμως δέν ἀποκλείεται. Καί ὄχι ἀπλῶς δέν ἀποκλείεται, ἀλλ' εἶναι καί ἀναμενόμενο καί ἐπιβεβλημένο. Ποιό; Τό ὅτι ὁ Υἱός θά ὑποταγῆ στό Θεό Πατέρα. «Ὅταν δὲ ὑποταγῆ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καί αὐτός ὁ Υἱός ὑποταγήσεται τῷ υποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἡ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν» (στ. 28). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Ὅταν δὲ ὑποταχθοῦν σ' Αὐτόν τὰ πάντα, τότε καί ὁ Ἰδιὸς ὁ Υἱός θά ὑποταχῆ (ὡς ἄνθρωπος) σ' Ἐ-

κεινον, πού υπέταξε σ' Αὐτόν τὰ πάντα, καί ἔτσι ὁ Θεός θά εἶναι τὰ πάντα στά πάντα (θά βασιλεύη πλήρως σέ ὅλα)».

- Ἐξοὺς ἔγινε ἡ πρώτη, ἡ δύσκολη, ἡ μυστηριώδης, ἡ ἀνεξήγητη, ἡ ἄρρητη ὑποταγή τοῦ Υἱοῦ στόν Πατέρα, γιατί διερωτώμαστε γιά τό πῶς θά γίνη ἡ δεύτερη ὑποταγή, πού εἶναι εὐκόλη καί δέν στοιχίζει τίποτε;

Ἡ πρώτη ὑποταγή: Ὁ Υἱός ὑπακούει στόν Πατέρα καί παίρνει μορφή δούλου, ταπεινώνεται (Φιλιπ. β' 8). Ὁ Υἱός ὑπακούει στόν Πατέρα καί ἐκπληρώνει τό θέλημά Του (Ματθ. κστ' 42. Ἰωάν. δ' 34).

Ἡ δεύτερη ὑποταγή: Ὁ Υἱός παραδίδει τήν ἐξουσία Του ὡς Θεανθρώπου, ὡς Μεσσία, ὡς Λυτρωτοῦ.

- Γιά τήν πρώτη ὑποταγή λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ἡ μεγίστη ὑποταγή καί ὑπακοή αὕτη, τό τόν Θεόν ὄντα δούλου μορφήν λαβεῖν» (Ε. Π.Ε. 18α,618). Μετάφρασις: Ἡ μεγίστη ὑπακοή εἶναι, ὅτι, ἐνῶ εἶναι Θεός (ὁ Χριστός), ἔλαβε μορφή δούλου.

- Ἡ ἐλευθερία τοῦ Υἱοῦ θαυμάζεται καί ὅταν γίνεται ἐξάρτησις πάνω στό Σταυρό, ἀλλά καί ὅταν γίνεται ἀπεξάρτησις ἀπό τή Μεσσιακή του ιδιότητα!

Ὅσο ὑπάρχει ἁμαρτία, δηλαδή, ὅσο ὑπάρχει ὁ παρών κόσμος, εἶναι ἀνάγκη νά λειτουργῆ ἡ ἐξουσία τῆς ἀφέσεως, πού ἔχει «εἰς τό παντελές» ὁ Χριστός.

Ὅταν ὅμως παύσῃ νά ὑπάρχη ἁμαρτία καί θάνατος, τότε δέν ἔχει νόημα ἡ λυτρωτική παρουσία τοῦ Χριστοῦ.

Τέλος τοῦ Μεσσιακοῦ ἔργου

Ἡ ὑποταγή στόν «ὑποτάξαντα» Πατέρα, δέν σημαίνει καθόλου μείωσι τοῦ Χριστοῦ.

- Ὅταν ἀφήνης τό Σταυρό καί ζῆς τήν Ἀνάστασι, μειώνεσαι;

- Ὅταν ὁ Κύριος ἀφήνῃ πλέον τό ρόλο, πού ὡς προσφερόμενος στούς αἰῶνες ἐπιτελεῖ τό ἔργο τοῦ Σωτήρος, καί συνεχίζει τή θεϊκή Του δόξα ὡς Μονογενῆς Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, εἶναι μείωσις; Ἀσφαλῶς ὄχι. Εἶναι ἡ καθολική ἐπικράτησις τοῦ θελήματος, τῆς ἀγάπης, τῆς ζωῆς καί τῆς δόξας τοῦ Θεοῦ. «Ἴνα ἡ ὁ Θεός τὰ πάντα ἐν πᾶσιν» (στ. 28).

Ὅχι μόνο δέν μειώνεται ὁ Κύριος, μέ τό νά παραδώσῃ τήν μεσσιακή Του ἐξουσία, ἀλλά

καί ἀποτελεῖ ἡ παράδοσις αὐτή πλήρη ἐπικράτησι τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι βασιλεία τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἀνθρωπίνως καί κατ' οἰκονομίαν θά μπορούσαμε νά ποῦμε, ὅτι εἰδικά γιά τό Πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ αὐτή ἡ βασιλεία θά ἔχῃ ἰδιόζουσα τιμή καί δόξα, ἀφοῦ στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν θά ὑπάρχουν ὡς συνδαιτημένες καί τόσοι ἄνθρωποι (ἅγιοι), πού θά συμβασιλεύουν χάριν τῆς θυσίας Του καί τῆς Ἀναστάσεώς Του.

Γι' αὐτό στήν Ἀποκάλυψι γίνεται λόγος γιά τήν αἰώνιο βασιλεία τοῦ Χριστοῦ: «Ἐγένετο ἡ βασιλεία τοῦ Κυρίου ἡμῶν καί τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, καί βασιλεύσει εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων» (Ἀποκ. ια' 15).

- Οἱ λυτρωμένοι μέ τό Αἷμα τοῦ ἐσφαγμένου Ἀρνίου θά ψάλλουν στήν ἀτέλειωτη αἰωνιότητα τόν ὕμνο τό βασιλικό στόν παντοκράτορα Κύριο: «Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεός ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὢν καί ὁ ἦν καί ὁ ἔρχομενος, ὅτι εἴληφας τήν δύναμίν σου τήν μεγάλην καί ἐβασίλευσας» (Ἀποκ. ια' 17).

Δ.Γ.Α.

Καλοκαίρι 2008

Δυό ἐβδομάδες στήν ώραία
χριστιανική κοινωνία,
γιά νά χαροῦν τὰ παιδιά
τή χαρά τοῦ Χριστοῦ

Κατασκήνωση Ἁγίου Στεφάνου Περαχώρα-Λουτρακίου

Ἀγόρια Δημοτικοῦ
26 Ἰουνίου-6 Ἰουλίου

Ἀγόρια Γυμνασίου-Λυκείου
7 - 20 Ἰουλίου

Κορίτσια Γυμνασίου-Λυκείου
21 Ἰουλίου - 4 Αὐγούστου

Δηλώσεις στά τηλέφωνα:
2103212713 καί 2109765440

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Ἡ ἔξομολόγησις ενός ψεύτη!

Νά πῶς μέ συναίσθησι ἔξομολογεῖται ἓνας χριστιανός τὰ ἀμαρτήματα γύρω ἀπό τό «Πάτερ ἡμῶν», τὰ ψέματά του:

- Σέ λέω Πατέρα, κι ὁμως λιποψυχῶ. Σάν νά μή πιστεύω, ὅτι μέ φροντίζεις σάν παιδί Σου.

- Λέω τό «ἡμῶν», ἐνῶ τούς ἄλλους δέν τούς νιώθω σάν ἀδέλφια. Λές καί σ' ἔχω ἐγώ μόνο πατέρα κι ὅσα ἔχω, τὰ ἔχεις δώσει σ' ἐμένα ἀποκλειστικά. Εἶμαι ἀτομιστής.

- Δέν δοξολογῶ τό ἅγιο ὄνομά Σου. Γιά τή δική μου δόξα καί προβολή πασχίζω. Ἐσένα Σέ θυμᾶμαι μόνο σέ κάποια δύσκολη ὥρα, νά ζητιανέψω τή βοήθειά Σου. Ἀκούω ἄτομα, πού Σέ βλαστημᾶνε, κι ἐγώ στέκομαι ἀπαθής κι ἀδιάφορος. Ἄν θίγανε ἐμένα!...

- Σέ κοροϊδεύω, ὅταν Σοῦ λέω, πῶς θέλω τό δικό Σου θέλημα νά γίνῃ. Ψέμα-

τα! Τό δικό μου γίνεται πάντοτε. Μοῦ φαίνεται δύσκολο τό δικό Σου, ὅταν μάλιστα δέν τό χωράῃ ἡ λογική μου. Ξέρω τί θέλεις, τί ζητᾶς, ποιές εἶναι οἱ ἐντολές Σου. Μά ἐγώ τό δικό μου κάνω, κι ἄς τό ξέρω, πῶς τὰ μούτρα μου θά σπάσω.

- Στόν οὐρανό οἱ ἄγγελοι τηροῦν τό θέλημά Σου. Μά ἐγώ λέω μέσα μου, πῶς δέν μποροῦν νά ἐφαρμοστοῦν στή γῆ τὰ δικά Σου προστάγματα! Σάν νά τὰ βλέπω οὐτοπία, ἀνεφάρμοστα τὰ ὅσα Ἐσύ διατάξεις.

- Σοῦ λέω ψέματα, πῶς θέλω τό ψωμί Σου μόνο γιά σήμερα. Θέλω πολλά, κι ὄχι μονάχα τὰ ἀναγκαῖα. Θέλω ὄχι μόνο τό σήμερα νά ἐξασφαλίσω. Θέλω καί γιά τό μέλλον νά ἐπενδύσω. Μοῦ φαίνεται πῶς θά... πεθάνῃς αὔριο, κι ἔχω ἀγωνία. Γι' αὐτό μαζεύω, ὅσο μπορῶ πῶς πολλά, σέ κινητά κι ἀκίνητα. Στά «δικά μου» στηρίζομαι, ὄχι σέ Σένα.

- Σοῦ λέω, πῶς ἔχω «ἀφήσει». Ψέματα. Ἐχω κρατούμενα γιά πολλούς. Κι ἀντιπαθῶ καί δέν ἀγαπάω. Καί δέν συγχωρῶ καί τό κακό τους θέλω.

- Καί τ' ἄλλο ψέμα θά Σοῦ πῶ. Τούς προκαλῶ τούς πειρασμούς. Τήν πόρτα διάπλατα στό Διάβολο ἀνοίγω. Κι ὕστερα Σοῦ λέω: «Ρῦσαι». Ψέματα Σοῦ λέω.

Συγχώρεσέ με, Κύριε, τόν ψεύτη. Καί μέ τό «Πάτερ ἡμῶν» ἀκόμα σάν νά Σέ ἔξαπατῶ!

Πα - τέρας! Μόνος;

Ἰνάστατη ἡ κοινή γνώμη. Γιά ἐφτά χρόνια ἐπτασφράγιστο φρικιαστικό «μυστήριο» ἤρθε στό φῶς. Κάποιος πατέρας βίαζε τό μικρό του κοριτσάκι γιά ἐπτά ὀλόκληρα χρόνια! Σάν ἔφτασε τό ἔγκλημα στό ἀπροχώρητο καί ἡ μικρή παιδούλα κατέστη ἔγκυος ἀπ' τόν πατέρα της, ἀποκαλύφθηκαν ὅλα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἐκδότης: Παναγ. Καραθανασόπουλος

Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212107 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἐπιτελεστικός Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδᾶς, Ἰωαννίνων 6 - Μοσχᾶτο

Ἐτησία συνδρομή:

Ἐσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: 25 \$.

Καναδά καί Αὐστραλίας: δολλάρια 30.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

«Ἐσπασε» ἡ μικρή. Μίλησε. Τραντάχτηκε τό σπίτι. Τά μεγάλα ἀδελφία κινήθηκαν νά σκοτώσουν τό βιαστή. Ὁ κόσμος ξεσηκώθηκε. Τά κανάλια, στίς πρωινές κυρίως ἐκπομπές, ἄρχισαν τούς μύδρους ἐναντίον τοῦ ἀνώμαλου «πατέρα»!

• Στή μυθολογία ἀναφέρεται, πώς ὁ **Κρόνος**, γυιός τῆς γῆς καί τ' οὐρανοῦ, πατέρας τοῦ Δία καί ἄλλων θεῶν, ἄρχισε νά τρώη τά παιδιά του! Μέχρι πού βρῆκε τόν τρόπο ὁ Δίας καί τόν ἐκθρόνισε!

• Τοῦ μοιάζει ὁ «πατέρας» τοῦ ἄγριου πολυετοῦς βιασμοῦ! Πάντως δέν εἶναι ὁ μόνος. Τό σίγουρο εἶναι, ὅτι γίνεται **τέρας ὁ πατέρας**, πού εἶναι **χωρίς... Πατέρα!** Χωρίς τό Θεό Πατέρα, χωρίς τήν πίστι στό Θεό Πατέρα, τό φόβο τοῦ Θεοῦ Πατέρα, τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ Πατέρα, εἶναι δυνατόν νά γίνη κάποιος σωστός πατέρας;

Τό ἴδιο ἰσχύει καί γιά τή **μητέρα**.

• Γιά ἐπτά χρόνια βίαζε τήν κόρη του. Γιά πολλά χρόνια προέβαινε σέ αἰσχροτήτες μέ τή τρυφερή κορούλα του!

Κτῆνος θά τόν ὀνομάσετε!

• Τόν ἄλλον πώς θά τόν ὀνομάσετε; Ἐκεῖνον, πού ὄχι γιά ἐπτά, ἀλλά γιά πολλά χρόνια βγάζει τά μάτια τῶν παιδιῶν του, μαχαιρώνει τίς καρδοῦλες τους, πολτοποιεῖ τά κεφαλάκια τους κι ὕστερα τά «πετάει» στά σκουπίδια, στόν ὑπόνομο;

Καί δέν κάνει τό «τέρας» αὐτό μόνος τίς ἀλλεπάλληλες **παιδοκτονίες**. Συνεργός του τό ἄλλο, τό **συζυγικό «τέρας»**, ἡ φόνισσα, ἡ «μητέρα», πού ἐν ψυχρῶ προσφέρει τό σπλάχνο της στό σφαγεῖο τῆς **ἐκτρώσεως!** Συνεργός καί τό **ἐπιστημονικό «τέρας»**, ὁ ἐκτρωσιολόγος γιατρός!

Γι' αὐτά τά τερατώδη ἐγκλήματα, **σιγή ἐγκληματική** ἀπό ὅλα σχεδόν τά Μ. Μ.Ε., ἀπό ὅλους σχεδόν τούς κοινωνικούς φορεῖς! Ἐνα σκυλάκι ἄν πονέση, θά γαυγίσουν διαμαρτυρόμενοι.

300.000 παιδάκια βιάζονται φρικτά καί δολοφονοῦνται κάθε χρόνο στήν Ἑλλάδα, καί «οὐκ ἔστι φωνή»!

• Ἡ Ἱστορία ἔχει νά δείξη πολλά τέρατα - γονεῖς! Τό τέρας - πατέρας παραδίνει τ' ἀγόρι ἢ τό κορίτσι του στό θάνατο. Ἀπό σεξουαλική μαγία, ὅπως τό τέ-

ρας, πού βίαζε ἐφτά χρόνια τό κορίτσι του; Ἀπό ἐγκληματική φιλαντία, ὅπως οἱ πλείστοι νεοέλληνες γονεῖς, πού βαρύνονται ἄμεσα γιά τόν ἀγριώτερο βιασμό ἀνηλίκου, πού εἶναι ἡ ἔκτρωσις;

Καί γιά ἄλλο λόγο:

Ἀπό **ἀντιχριστιανική μαγία** πατέρες παρέδιναν τά παιδιά τους στό **δήμιο** νά τ' ἀποκεφαλίσῃ. Γιά τόν πατέρα-τέρας προφητεύει ὁ Χριστός: «Παραδώσει πατήρ τέκνον εἰς θάνατον» (Μαθθ. ι' 21).

• Ἡ κόλασις γεννάει τέρατα. Ἐνας κόσμος **χωρίς Χριστό**, εἶναι κόσμος χωρίς ἀξίες, χωρίς φρενάρισμα στό παραλήρημα τοῦ ὁποιοῦδήποτε πάθους! Σ' αὐτόν μόνο **τέρατα ἐκκολάπτονται**.

• Λίαν ἐπικίνδυνη γίνεται ἡ κατάστασις, ὅταν σέ τέρατα **ἐκχωροῦνται ἐξουσίες**, καί μάλιστα πάνω σέ ἀθῶες ὑπάρξεις, ὅπως τά παιδιά.

Ποτέ π.χ. δέν ἐξετάζεται, ἀκόμα κι ἀπ' τήν ἐκκλησιαστική διοίκησι, τό ποιόν τοῦ ὑποψήφιου πατέρα! Ἀρκεῖ νά δηλώσῃ πώς τρελλαίνεται γιά μιά κοπέλλα καί χωρίς καμμιά ἄλλη πιστοποίησι, τόν παντρεύει ἡ Ἐκκλησία, ἐξοπλίζοντας κάποτε μέ ἀπεριόριστες ἐξουσίες ἕνα τέρας!

• Πολύ πιό ἐπικίνδυνη ἡ τερατώδης προσωπικότητα (ἄντρα ἢ γυναίκα), ὅταν αὐτή χλευάζῃ τό Θεό Πατέρα καί νομιμοποιῇ τίς ποικίλες ὀρέξεις μέ μιά δήλωσι μπροστά στό δήμαρχο (**πολιτικός γάμος**) ἢ μπροστά σ' ἕνα συμβολαιογράφο (**σύμφωνο ἐλευθέρης συμβίωσης**)!

Στ' ἀλήθεια; Ἐκατό στολές!

Ὅταν ἡ **εὐτέλεια** τυλίγεται στά χρυσᾶ, τότε γίνεται **πολυτέλεια**, μωρία καί γελοιότητα. Παρατηρεῖται σέ δεσποτάδες. Παριστάνουν τούς ταπεινούς, ἀλλά φροντίζουν νά περιτυλίγουν τήν εὐτέλεια σέ πολλές δεκάδες **χρυσοποικίλτες** καί **χρυσοκέντητες** ἀρχιερατικές στολές!

• Φυσικά τέτοιες στολές δέν ἀρμόζουν στόν Ἰησοῦ Χριστό, τόν **Ἀρχιερέα τοῦ Σταυροῦ**. Ὅλοι αἰσθανόμαστε ἕνα μηδενικό μπροστά Του!

● Φυσικά τέτοιες στολές δέν «δένουν» μέ τή λιτότητα καί τήν ἀπλότητα τῆς φάτνης, ὅπου ἀναπαύτηκε ὁ «ἐκ Παρθένου τεχθείς».

«Τί γάρ εὐτελέστερον σπηλαίου; Τί δέ ταπεινότερον σπαργάνων, ἐν οἷς διέλαμψεν ὁ τῆς Θεότητός Σου πλοῦτος, Κύριε, δόξα Σοι» (ὑπακοή Χριστουγέννων).

● Τέτοιες στολές δέν ἀντέχουν στά μάτια τοῦ λαοῦ. Οἱ ἄπιστοι γελᾶνε. Οἱ πιστοί θλίβονται. Οἱ ὀλιγόπιστοι σκανδαλίζονται. Οἱ πεινασμένοι «ἐμπυρίζονται» (Ψαλμ. θ' 23).

Σέ μηνιαῖο ἔντυπο, πού ἐκδίδουν εὐσεβεῖς χριστιανοί, δημοσιεύτηκαν ἕκαστό φωτογραφίες ἐγχρωμες τοῦ ἐπισκόπου τους.

Τύπος τοῦ ἐπισκόπου εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός τοῦ **Ματθ. η' 20**.

● Ὁ ἐν λόγῳ ὁμως ἐπίσκοπος φαίνεται σέ κάθε στάσι μέ στολή διαφορετική ἀπ' τίς ἄλλες. Μέ πολύ βάσανο βρίσκεις μιὰ ἀρχιερατική στολή ὅμοια μέ ἄλλη!

● Πάνω, λοιπόν, ἀπό 90 στολές διαθέτει ὁ «διάκονος» τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ; Διαθέτει δεκάδες μίτρες, δεκάδες πατερίτσες, δεκάδες ἐγκόλπια, δεκάδες ἐπιστήθιους σταυρούς;

Ἄμείλικτα τά ἐρωτήματα:

● Ὅλα αὐτά τά ἀγόρασε;

● Τοῦ τά δώρησαν; Ὑπάρχουν, δηλαδή, ἀνόητοι, πού ἀντί νά τρέφουν πεινασμένους, σπεύδουν νά θρέψουν τήν ἐπιδεικτική κενοδοξία ἐνός «ἄρχοντα»;

● Εἴτε τ' ἀγόρασε, εἴτε τοῦ τά δώρησαν, πάντως γιατί τά φοράει; Τό χρυσοποίκιλτο «προφίλ» θυμίζει καθόλου τήν εἰκόνα ἀσκητῆ ἢ μάρτυρα; Νομίζει, ὅτι «τά ἐλλείποντα ἀναπληροῖ» ἡ **κουφότητα** πολυαριθμῶν στολῶν; Τόσο εὐκόλα, λοιπόν, κοροϊδεύεται ὁ ἑαυτός του μέ τέτοια «λιλιά»;

● Πάντως ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως **Βαρθολομαῖος**, πού προσφάτως ἦρθε στήν Ἀθήνα καί παρέστη σέ ἐπίσημες ἐκδηλώσεις, δέν εἶναι ὑπέρ τῶν πολλῶν στολῶν. Οὔτε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος **Ἰερώνυμος** ἔχει ταχθῆ ὑπέρ τῶν ἐξεζητημένων καί προκλητικῶν ἀμφίων. Ἐπανελημμένως ἔχει διακηρύξει τό ἀντίθετο.

Πιθανόν νά μή τό ἔχη ἀκούσει ὁ ἐπίσκοπος μέ τίς ἄνω τῶν 90 στολές, ὅπως δέν ἀκούει καί τίς φωνές εὐσεβῶν, πού θυμίζουν τά ἱερά του καθήκοντα.

Ἄχι καί χειροπέδες!

Ἡ διατάρακτη ὀφείλει πάντοτε νᾶναι ἢ λατρεία. Βασική προϋπόθεσις γιά προσευχή καί κατάνυξι εἶναι ἡ ἡσυχία. Ἀπ' τή στιγμή ὁμως, πού ἡ ἐμφάνισις ἐπισήμων προσώπων δημιουργεῖ ταραχή μέ τίς **ἐπευφημίες** καί τά χειροκροτήματα, γιατί νά θεωρῆται διαταραχή τῆς λατρείας μόνο ἡ **ἀποδοκιμασία**;

● Ἄν τό «**Ἀνάξιος**» στήν ἐμφάνισις σημαινόντων ἐκκλησιαστικῶν προσώπων διαταράσῃ τήν ὥρα τῆς προσευχῆς, τό ἴδιο διαταράσσει καί τό «**Ἀξιός**» καί τό «**Εἰς πολλά ἔτη**» καί τό πομπῶδες (ἐνίοτε καί γελοῖο) ἐγκωμιαστικό λιβάνισμα.

Ἄφορμή γιά τά παραπάνω ἔδωσαν ἐπεισόδια στή **Λάρισα**, κατά τόν ἐορτασμό τοῦ προστάτη τῆς πόλεως Ἁγίου Ἀχιλλίου, προμάχου τῆς Πίστews, ἐνός ἐκ τῶν Πατέρων τῆς Α' Οἰκουμην. Συνόδου. Τίς γιορτές θέλησαν νά τιμήσουν ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος καί ἄλλοι τριάντα ἐπίσκοποι.

● Ὀρισμένοι χριστιανοί, ἔξω καί μέσα στό Ναό, καθ' ὃ ἔχουν δικαίωμα, θέλησαν νά ἐκφραστοῦν ἐλεύθερα. Δια-

Ἡ συνδρομή γιά τό περιοδικό

■ Εἶναι **10 Εὐρώ (€)** τό χρόνο. Ἡ ἐξόφλησις γίνεται: ● Στό λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.

● Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι: «**Βαπτιστής**», **Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.**

● Στό Γραφεῖο **Χριστοκοπίδου 12 (Μοναστηράκι)** ἢ στό Βιβλιοπ. «**Βαπτιστής**», **Ἐθν. Ἀντιστάσεως 103 (Ἅγιο Δημήτριο).**

■ Οἱ τοῦ ἐξωτερικοῦ ν' ἀποστέλλουν τό ἔμβασμά τους στό ὄνομα «**Βαπτιστής**» (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

■ Τηλέφ.: **2103212713** καί **2109765440.**

μαρτυρήθηκαν για τήν παρουσία του άνεπιθυμήτου σ' αυτούς έπιχωρίου Μητροπολίτου και για **οικουμενιστικές** και **φιλοπαπικές** ενέργειες του Πατριάρχου Βαρθολομαίου.

● Έλεύθερος είναι κανείς να διατυπώ-
νη απόψεις, έστω και άκραιες!

● **Άνελεύθερο** είναι να φιμώνης μέ βία
μέσα άντιρρήσεις άλλων. Υπάρ-
χουν τρόποι ν' άνतिकρούσης μέ έπιχειρή-
ματα τυχόν άντιρρήσεις.

● Άν λιγοστές γυναίκες διαμαρτυρή-
θηκαν μέσ' στό Ναό, θά μπορούσαν οι έν-
τεταλμένοι για τήν τάξι, να τίς ήρεμήσουν.

Τό να χειροκροτούν όμως μανιωδώς
κλήρος και λαός τή βίαη άστυνομική
σύλληψί τους, τό να έπευφημηται ή βία
και τό **«πέραςμα χειροπέδων»** σέ ά-
πλες γυναίκες, τό να τίς σέρνουν άλυσο-
δεμένες στους δρόμους, τό να τίς όδη-
γούν στό Αυτόφωρο, όλα αυτά προκα-
λούν θλίψη.

Και άγανάκτησι. Όχι φυσικά έναν-
τίον των όργάνων, πού έκτελούσαν έντο-
λές, άλλ' έναντίον τής έκκλησιαστικής
και πολιτικής άρχής. Δέν κινδύνευε ό
Πατριάρχης από τρεις γυναίκες!

● Χειροπέδες δέν **«πέρασαν»** στό δρα-
πέτη των φυλακών, πού σκότωσε έν ψυ-
χρώ στή Σίνδο τής Θεσσαλονίκης όδηγό
λεωφορείου. Και **«πέρασαν»** χειροπέδες
σέ τρεις γυναίκες, πού πέρα άπ' τή φωνή
τους δέν διέθεταν άλλο όπλο;

Εύκολα έπιβάλλουμε σιγή νεκροτα-
φείου μέ άστυνομικά μέτρα. Δύσκολα
όμως μπορούμε να ένθρονιστοΰμε στίς
καρδιές των πιστών. Αυτή ή **ένθρόνισις**
προϋποθέτει **πίστι όρθή, άγάπη άνυπό-
κριτη και ζωή άγια.**

Φως άγάπης μέσ' στην τραγωδία!

 τήν **Κίνα** και στή **Μιανμάρ** στραμ-
μένα τά βλέμματα των άνθρώπων.
Λέμε «των άνθρώπων», διότι τά μά-
τια... ύπανθρώπων είναι στραμμένα στή
«Γιουροβίζιον»!

● Άς γίνωνται σεισμοί 7,9 τής κλίμα-
κας Ρίχτερ, όπως στή βορειοδυτική Κίνα.

Άς ύπάρχουν 50.000 νεκροί και 15.000.000 έ-
κει άστεγοι. Άς φτάνουν τους 130.000 οι
νεκροί στή Μιανμάρ (πρ. Βιρμανία) άπ'
τόν κυκλώνα «Ναργκίς» και έκατομμύρια
οί άστεγοι, οι άναιόθητοι τή δουλειά τους.

● Στήν Ελλάδα, στα νυκτερινά κέντρα
οί νεόέλληνες γλειτοΰν και όργιάζουν!

● Στήν Εϋρώπη όλοι έχουν ξετρελλαθή
μέ τή **«Γιουροβίζιον».**

Υπάρχει βέβαια και ή παγκόσμια κί-
νησις και συγκίνησις για **άνθρωπιστική**
βοήθεια. Άλλά πώς να φτάση στή Μια-
μάρ; **«Στόπ! Δέν θά περάση ή άγάπη»!**

Τό διατάσσει ή εκεί **«χούντα».** Μέ τό
σταγονόμετρο έπιτρέπει τή διανομή τρο-
φίμων και ρουχισμού. Άς πεθάνη ό λαός,
άρκει να μή έκτεθ ή δική της... ύπόληψις!

Όταν όμως τά **«τάνκς»** έμποδίζουν τό
πέραςμα τής άγάπης, τότε δέν πρέπει κά-
ποιος διεθνής όργανισμός να έπεμβή,
έστω και δυναμικά;

● Στίς δραματικές στιγμές, πού περνοΰν
οί δυό Άσιατικές χώρες, συγκίνησι προκα-
λούν ιστορίες άνθρώπινης προσφοράς,
όπως αυτή μιας 29χρονης άστυνομικού.

Πρόσφατα έγινε μητέρα. Κι άνέλαβε
μαζί μέ τό δικό της, **να θηλάξει άλλα όκτώ**
βρέφη, πού έχασαν τους γονείς τους στό
σεισμό τής Κίνας!

● Αυτή ή νεαρή μάνα θά δικάση έν
ήμέρα κρίσεως όλες εκείνες τίς μανάδες,
πού αντί ν' άγκαλιάζουν στό στήθος τους
τά παιδιά τους, τά πετοΰν στό σκοτάδι
του... ύπονόμου νεκρά, μέ τίς έκτρώσεις!

● **«Θήλασέ μου αυτό τό παιδί»!**

Είπε ή κόρη του Φαραώ, σάν βρήκε στα
νερά του Νείλου τό Μωυσή, βρέφος. Η γυ-
ναίκα δέ, πού παρακλήθηκε για τό θηλασμό,
ήταν ή μητέρα του Μωυσή (Έξόδ. β' 9).

Μάνα! Δέξου τό παιδί. Άγκάλιασέ το.
Θήλασέ το. Μεγάλωσέ το. Και σάν τή νεα-
ρή Κινέζα μάνα, μή νοιάζεσαι μόνο για τό
δικό σου παιδί.

● Όλα τά παιδιά του κόσμου, φυσικά
και τά παιδιά τής Μιανμάρ, είναι **και δικά**
μας παιδιά. Άν σβήση ή όλυμπιακή φλό-
γα, μηδαμινό τό κακό. Άν σβήση ή **φλόγα**
τής άγάπης, οι τραγωδίες μεγαλώνουν ά-
σύλληπτα.